

slag fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, absolut skulle tage imod det som rigtigt og godt. Jeg vil nu anbefale, at vi ligeoverfor Beskyttelsen paa Beskytten komme til at gjøre en hel Del mere, end hvad her er foreslaaet. De sidste Dages Storme have jo anrettet Udelæggelser flere Steder, navnlig oppe ved Gammel-Stagen, ligesom det vel ogsaa er temmelig sikkert, hvad vi have hørt oplyst fra Limfjords-egnene, at det er en overordentlig stor Skade, som stadig foraarstages der. Jeg vilde ønske, at man gjennem en Kommission — thi det vilde vistnok være den rigtigste Maade at gaa frem paa — kunde komme til at tage under alvorlig Overveielse, hvad der kan gjøres mod fremtidige Udelæggelser af Søen. Deril antager jeg, at vi ville komme til at bruge overordentlig store Kapitaler, og jeg vilde ønske, at vi kunde komme i god Forstaelse med hinanden angaaende dette, uden at Partiinteresser gjøre sig gjældende; men netop saadanne forekomme mig at ligge noget til Grund for den Utilbøielighed, der er til at gaa ind paa Forslaget fra Holland. — Jeg kan ved denne Leilighed ikke undlade at udtale mig om min Stilling til selve Finantslovsforslaget i dets Almindelighed. Det er blevet sagt, at Finantslovsforslaget er rigeligt, og det er ogsaa blevet sagt — maaste ikke her i Salen, men udenfor — at det er klogt og nødvendigt at tage Sagen paa den Maade. Jeg vil nu sige til de Herrer, at jeg er af den modsatte Mening. Jeg tror, det ærede Finantsudvalg skal være meget forsigtigt med den Politikk, der giver sig Udtryk gjennem Finantslovsforslaget iaar. Efter min Mening er det at berebe Veien for Uvovligheder altfor let, og jeg veed ikke, om der paa dette Grundlag nogeninde kan dannes en Regjering, som overhovedet staar Venstre nær. Det er Antydninger, jeg ikke kan holde tilbage for de Herrer. Skjøndt jeg gaar med til at stemme for de Herreres Vædringsforslag og for Finantslovsforslaget, maa de allsaa dog ikke tro, at jeg er enig med dem i den Betragtning, at Finantsloven er saa overordentlig tilfredsstillende paa alle Omraader. Hermed skal jeg slutte.

H. C. Nyholm: Jeg vilde gjerne med et Par Ord henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa et Punkt nær Beskytten, hvor det vistnok ogsaa vil blive nødvendigt at foretage Noget med Hensyn til Rystfiskingen. Der er flere Punkter, hvor Havet stadig graver sig ind i Landet og borttager Stykker af det og navnlig er, som anført af den ærede sidste Taler (S. Andersen), Gammel Stagen et Sted, hvor der i mange Aar er borttaget Mere og Mere, især ved de sidste Storme er der borttaget meget betydelige Stykker. Foruden de Ulemper, dette medfører, er der en speciel Ulempe paa dette Sted, idet det Sand, som Havet borttager, ikke

paa nogen Maade bliver i Havet, men kastes atter op paa Land, og her har det næsten lige fra Mildts Tid uden synderlig Modstand fra Autoriteternes Side faaet Tilladelse til at gaa fra Vest til Ost som store levende Sandbjerger og begrave Alt under sig. Det vil være indlysende, at disse store Sandmasser, naar de omsider naae Rattegat, hvad der ikke vil vare ret længe, ved Storm ville føres mod Frederikshavn og Frederikshavns Havn, og maaste der kunde blive en Fare, hvad der dog for Diebliffet ikke er, for Eilfanding. Der er ogsaa den Ulempe, at disse Sandmasser ved at begrave Alt tilbels, kan jeg sige, spørre al Beiforbindelse til Stagen. Man vil maaste mene, at det har ikke Stort at sige; men Stagen har dog vist sig at være en meget levedygtig By, — den sidste Folketælling viser saaledes, at Folke- mængden i 10 Aar er tiltagen med 21 pCt. — den har store Fiskerier, desværre mange Stranding og en interessant Natur, som besøges af mangfoldige Fremmede. Jeg tror derfor nok, at det kunde være paa det rette Sted at gjøre noget Alvorligt for, at Beiforbindelsen ikke skal forhindres, og det er mit Haab, at det skal ikke vare ret længe, før vi komme til at forhandle om Anlæget af en Jernbane til Stagen. Forinden der imidlertid kan være Tale om at gjøre Noget for Beiforbindelsen, vil det være nødvendigt, at der fra vedkommende Autoriteters Side gjøres noget Alvorligt med Hensyn til Dæmpningen af Sandarealerne. Det er ikke et uoverkommeligt Arbejde; det koster vel Penge, men Stedets Autoriteter ere villige til at bidrage deres Skjævr der- til. Jeg haaber hermed at have henlebet den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa Forholdet, ligesom jeg haaber, at de ville blive tagne i Betragtning.

L. Jørgensen: Jeg skal blot med et Par Ord udtale, at den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget om Tilskud til Soldaterhjem, tiltaler mig særdeles; men jeg skal ikke negte, at, efter at jeg har hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) iastes udtale en vis Frygt for at gaa ind paa denne Bevilling, er ogsaa jeg bleven bange for den. Jeg vil derfor sige, at, hvis Bevillingen kunde blive givet under den Form, at det blev Tilskud fra Statens Side til Soldaterhjem, der oprettedes ved privat Initiativ, skulde det være mig en Glæde at gaa ind derpaa. Nu tror jeg derimod ikke, at jeg kan stemme hverken for det One eller det Andet, men maa afholde mig fra at stemme. — Med Hensyn til det lollandske Spørgsmaal, som jeg ikke kan undlade ogsaa at dvæle ved med et Par Ord, skal jeg sige, at selve Sagens Realitet vil jeg ikke komme nærmere ind paa, thi den er bleven behandlet saa udsørlig fra flere Sider, at jeg kan indskrænke mig til enkelte Bemærkninger. Det er forresten vanskeligt at udtale sig om denne Sag.